

TRIBUNALUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

DOSARUL Nr. 1/1990

DECIZIA Nr. 1

Camera de consiliu

11 ianuarie 1990

Completul compus din :

Florin Costiniu	— Președinte
Luana Stancu	— Judecător
Valentin Ionescu	— Procuror
Rodica Mitu	— Grefier

Pe rol pronunțarea deciziei cu privire la cererea de înregistrare în registrul special a PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin și democrat — din România.

Susținerea cererii a avut loc la 8 ianuarie 1990, când tribunalul avînd nevoie de timp pentru a studia actele dosarului și a delibera, a aminorat pronunțarea pentru astăzi 11 ianuarie 1990.

TRIBUNALUL,

Asupra cererii de față, constată :

Prin cererea formulată la acest tribunal sub nr. 1 din 8 ianuarie 1990 s-a solicitat înregistrarea PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin și democrat — din România în registrul special privitor la partidele politice, cu motivarea că sînt îndeplinite cerințele legale în acest sens.

Văzînd prevederile art. 1, 2 și 3 din Decretul-Lege din 31 decembrie 1989 cu privire la înregistrarea și funcționarea partidelor politice și a organizațiilor obștești, precum și dispozițiile art. 32 din Decretul nr. 31/1954 :

Avînd în vedere că din actele depuse la dosar — statutul, programul politic, declarația asupra sediului și a mijloacelor financiare, adeziunile membrilor constituenți —, rezultă că PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin și democrat — din România, nu urmărește un scop contrar suveranității și integrității naționale, ordinii de stat și de drept ale României, că numărul membrilor este cel prevăzut de lege și că s-a făcut dovada existenței fondurilor necesare, urmează a se admite cererea și a se dispune înregistrarea PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin și democrat — din România în registrul special al tribunalului, sub nr. 1/1990.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Admite cererea formulată de PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin și democrat — din România.

Dispune înregistrarea în registrul special de la Tribunalul Municipiului București a PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin și democrat din România — sub nr. 1 din anul 1990.

Pronunțată astăzi 11 ianuarie 1990, în ședință publică.

Cu drept de contestație la Curtea Supremă în termen de 3 zile de la comunicarea deciziei.

PREȘEDINTE,

Florin Costiniu

JUDECĂTOR,

Luana Stancu

Grefier,

Rodica Mitu

**DEFINITIVA
PRIN
NEEXERCITAREA
CONTESTAȚIEI**

Cu Corneliu Coposu după reînscrierea PNT-CD ca primul partid
11 Ianuarie 1990

28 IANUARIE 1990

In fruntea coloanei cu Serban Ghica, Ion Diaconescu, Baebu Pirigoi,

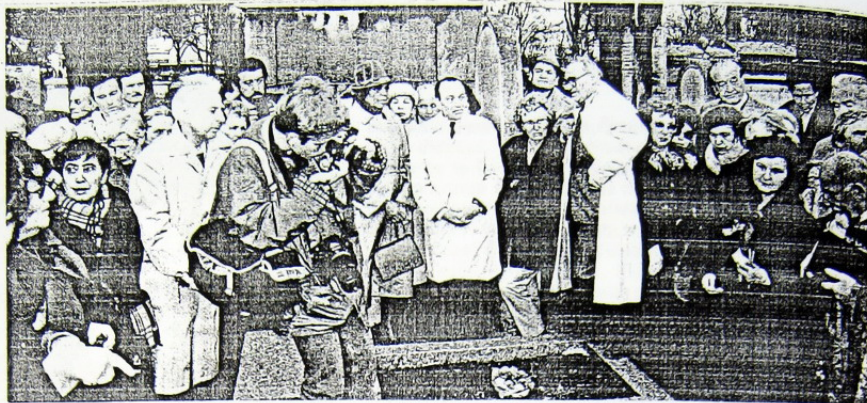
la prima mare manifestatie împotriva abuzurilor lui Iliescu
când Câmpeanu a retras PNL-ul la ora 17.

Stia el ce stia.

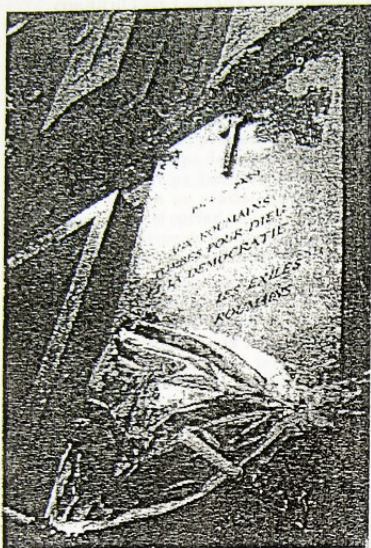
La ora 18 au năvălit în Piata Victoriei muncitorii securisti
si au ciomăgit populatia ca pe vremuri.

In dimineata de 29 Ianuarie au sosit minierii securisti
iar Petre Roman a venit cu tancheta si la scos pe fereastră
pe Cornel Coposu.

DESVELIREA MONUMENTULUI EROILOR

Nevoia de neuitare

Între 17-31 octombrie a.c. „Radio Notre-dame” din Paris a difuzat în fiecare dimineață, de la ora 8,40, timp de zece minute în cadrul emisiunii „Mărturi” fragmente dintr-un amplu interviu acordat de dl. Remus Radina, referitor la perioada totalitară comunistă din România.

Purtător de cuvânt al Asociației Foștilor Deținuți Politici Români din Franța, supraviețuitor al lagărelor de exterminare comuniste în care a fost internat datorită principiilor sale profund democratice, „unul dintre eroii sau sfinții epocii noastre” – cum l-a caracterizat cindva Eugen Ionescu, prefațind zguduitoră sa mărturisire *Testamentul din morgă* – dl. Remus Radina a avut amabilitatea să răspundă întrebărilor noastre cu privire la existența unui mormânt simbolic românesc în Cimitirul Montmartre din Paris, cinstind amintirea luptătorilor anticomuniști.

În încheierea acestei succinte prezentări simt de datoria mea să-mi exprim bucuria de a mă considera un apropiat al d-lui Remus Radina. Înfîlirile și plimbările noastre, dese și amplele convorbiri telefonice, schimbările de opinii au stabilit adevărate punți schimburii între generațiile ați de diferite din care facem parte.

I. Dle. Remus Radina care este istoricul mormintului simbolic românesc de la Paris?

Remus RADINA: La 2 iunie 1984, cu ocazia unui pelerinaj la Cimitirul Eroilor Români de la Soultzmatt (Alsacia) – unde se odihnesc 687

de soldați români aliați ai Franței, în timpul unui discurs, Cicerone Ionițoiu a propus înălțarea la Paris a unui monument pentru comemorarea fratilor noștri exterminați de urgia comunistă. El a spus, printre altele: „Rog să ne unim forțele și să ridicăm în lumea liberă, un monument de marmură în care să încrustăm numele celor exterminați... Este de datoria noastră, a supraviețuitorilor ca un omagiu pentru acei care nu au reușit să supraviețuiască barbariei comuniste...” Imediat a lansat un apel pentru colectare de fonduri, în revista Lupta Română – organ al Consiliului Național Român, revistă redactată de Cicerone Ionițoiu. „... Să ne transformăm lacrimile-n bani și să facem o faptă demnă de a rămâne de-a pururi în amintirea exilului...”

I: AM văzut într-o revistă din iunie-august 1989, apărută aici la Paris, lista finală a donatorilor...

R. R.: Ceva mai târziu Cicerone Ionițoiu a creat propria sa revistă *Deșteaptă-te Române!* în scopul de a înviora lupta împotriva blestematului regim comunist. El a publicat și aici apele pentru colectarea de fonduri necesare înălțării monumentului. În fiecare număr al revistei el publica numele donatorilor. Erau cam aceiași români din exil, care răspundeau la chemările pentru susținerea luptei anticomuniste. Se realizase suma de aproximativ 40.000 de mii de franci și donațiile încetaseră. Cicerone Ionițoiu, care sperase să colecteze peste un milion de franci, pentru construirea unui grandios monument, era foarte decepționat și nu putea începe lucrările mult așteptate.

I: Și totuși, cum s-a ajuns la ideea unui mormânt simbolic românesc?

R. R.: În anul 1988 Sergiu Grossu m-a rugat să caut mormintul unei tinere românce, Florica Lester, moartă de tuberculoză în anul 1919 la Paris, și înmormintată în Cimitirul Père Lachaise. Aveam o fotografie a mormintului, dar cum aceasta dispăruse din registrele cimitirului, mormintul tinerei românce nu mai exista. Crucea de fier fusese distrusă de timp, iar francezii confiscă și revind locurile din cimitir de care nu se mai ocupă nimeni. În căutările mele, am găsit un mormânt simbolic, cu o placă de granit, oferit de generalul Charles de Gaulle, Rezistenței Franceze... M-am dus la Cicerone Ionițoiu și i-am spus: „Vezi că fondurile pentru monumentul pe care l-ai plănuit sunt insuficiente și nimeni nu mai donează bani. Ce-ar fi să urmezi exemplul generalului de Gaulle, să construiești un mormânt simbolic?” Cicerone Ionițoiu a fost imediat de acord. Am pornit amândoi la

cimitirul Père Lachaise să cumpărăm un loc, dar locurile disponibile aici erau situate într-unul careu izolat, o groapă imensă, plină de dărâmturi de la cavourile demolate. Am plecat la Cimitirul Montmartre (nume predestinat, însemnând la origine „muntele martirilor”) în nordul Parisului, unde am găsit mai multe locuri propuse la vânzare, dintre care unul aproape de intrare, pe prima linie. L-am sfătuit pe Ionițoiu să se grăbească pentru a nu se vinde. El l-a cumpărat numaidecât, și curînd au început lucrările.

Î: Era nevoie de o autorizație pentru textul încrustat pe piatra funerară?

R. R.: După montarea plăcii de granit, de 1 x 2 metri, Ionițoiu a stabilit un text pentru a fi scris pe placă și, conform dispozițiilor legale, a cerut autorizația la Primăria Parisului (Mairie de Paris). Iată textul: „Martirilor Români exterminați în închisorile comuniste, pentru credință în Dumnezeu și pentru apărarea libertății țării lor. Refugiații politici recunoscători”. Dar autorizația a fost respinsă pentru că Ionițoiu arăta clar că Românii au fost exterminați de comuniști. Un funcționar al primăriei ne-a comunicat că textul nu respectă „neutralitatea” și că cineva poate pune o bombă. Am alcătuit eu următorul text mai scurt (nu trebuie uitat că săparea în piatră a fiecărei litere costă 50 de franci). Iată acest text: „1944-1989 Românilor căzuți pentru Dumnezeu și democrație. Exilații români”. Dar autorizația nu venea. La începutul anului 1990, s-a anunțat sosirea regretatului Corneliu Coposu la Paris. Ionițoiu era invitat în Germania. L-am întrebat: „Ce-ar fi dacă am inaugura mormîntul simbolic la venirea lui Corneliu?” Ionițoiu mi-a răspuns: „Ar fi minunat, dar nu cred că vei putea obține autorizația”. Timp de o săptămână am asaltat fără încetare primăria Parisului care, cu două zile înainte de inaugurare, mi-au dat autorizația, textul care era scris cu creionul pe placă, a fost săpat imediat.

Î: Se vorbește însă că regretatul Corneliu Coposu l-a săpat, de fapt, la Paris, pentru a fi primit de președintele francez Mitterand.

R. R.: E adevărat. Puțină lume știe acest lucru. Cred că Cicerone Ionițoiu este cel mai în măsură să vă spună adevărul despre aceasta... Duminică 25 februarie 1990, mormîntul simbolic a fost inaugurat în prezența lui Corneliu Coposu. Au mai fost prezenți; Pierre-André Perissol, adjunct al primarului Parisului, reprezentanții sindicatului polonez „Solidaritatea”, ai asociației chineze pentru democrație și ai altor comunități din țările victime ale comunismului. Au participat nenumărați români din Europa, printre care: Dumitru Ionescu și Cornel Mareș (Elveția), Liliana Vasilescu (Belgia), Adriana Stăncescu (Luxemburg), Paul Morcov și Costel Mareș (Germania), și circa 200 de români din Franța, printre ei fiind Monica Lovinescu, Alexandru Herlea, surorile Maria și Cristina Tuduri, frații Cătălin și Radu Dinulescu, Victor Popescu, Eugen Otparlic, Alexandru Rădulescu, Radu Chesaru (student din România). Slujba a fost oficiată de preoții ortodocși și greco-catolici români. Ridicînd marama care acoperea scrisul de pe placa mormîntului simbolic, Corneliu Coposu a spus: „Mă plec cu smerenie în amintirea sutelor de mii de frați și părinți din familiile noastre, exterminați prin închisorile și lagărele de muncă forțată, de pe întreg teritoriul țării românești de diabolicul sistem comunist. Noi suntem recunoscători exilului luptător care a constituit strigătul de alarmă în lumea liberă asupra dramei românești. Îi mulțumesc prietenului Cici Ionițoiu, care cu perseverența ce l-a caracterizat toată viața, a dus la înfăptuire acest minunat loc de reculegere și înfrățire românească, departe de țară, dar totuși foarte aproape de tradiția strămoșească de a-și cinsti eroii. Dumnezeu să-i odihnească pe frații noștri, morți pentru apărarea independenței și hotarelor firești ale neamului românesc”. Printre vorbitori s-au mai numărat ajutorul de primar al Parisului, Dumitru Ionescu, Cicerone Ionițoiu și Radu Chesaru, unul dintre tinerii veniți din țară și care a participat la evenimentele din decembrie 1989, fiind scos chiar din Jilava.

Î: A devenit o tradiție ca românii din exil să se strângă în fața acestui mormint.

R. R.: Da, Cicerone Ionițoiu organizează în fiecare an, de „Ziua Eroilor” (la Înălțarea Domnului) o mișcătoare ceremonie cu depunere de coroane de flori. Am reușit, în ceea ce mă privește să-l sensibilizez pe guvernatorul militar al Parisului să dispună participarea la această ceremonie anuală a unui detașament de fanfară militară. Când neocomunismul va dispărea ca un vis urât, mormintului simbolic românesc din Montmartre va deveni cu adevărat și pentru românii din țară, mă gândesc la oficialități și la reprezentanții puterii, un loc de exprimare a omagiului peren în fața martirilor noștri.

Î: În cartea sa Această, dragoste care ne leagă. Reconstituirea unui asasinat (Editura Humanitas, 1998), Doina Jela, referindu-se la dezvelirea plăcii funerare din Montmartre (p.p. 9-10) nu amintește nimic despre

contribuția dlui. Ionițoiu și a d-voastră, enumerând, în schimb, alte personalități.

R. R.: Nu mă miră o asemenea atitudine din partea Doiniei Jela. Întinând-o la Paris, imediat după apariția cărții și întrebând-o despre acest lucru, mi-a spus că n-a cunoscut „toate amănuntele”. A avut însă grijă să evidențieze cu surplus de merite pe acelea pe care le-a cunoscut, dovadă că adevărul este încă pentru destui români o treabă extrem de relativă.

În acest an a apărut *Album al martirilor genocidului comunist* (Casa de presă și editura „Tribuna”), carte semnată de Cicerone Ionițoiu, în care sînt cuprinse numele a 6500 de victime ale temnițelor comuniste românești. La sfîrșitul lunii octombrie i-am solicitat dlui. Ionițoiu unele detalii referitoare la istoria mormintului simbolic de la Paris.

Î: Cum vă explicați să s-au strîns totuși atît de puțini bani, ceea ce a făcut ca ideea realizării monumentului preconizat să nu poată prinde viață?

Cicerone IONIȚOIU: Erau anumite categorii de exilați români care nici n-au vrut să audă de acest lucru, deși s-a făcut apel.

Î: În ce au constat dificultățile eliberării unei autorizații din partea Primăriei Parisului pentru textul încrustat pe placa funerară a mormintului simbolic românesc din Cimitirul Montmartre?

C. I.: În acei ani la Primăria Parisului era funcționară o persoană la originea română, Stanciu. Tatăl ei, după instaurarea cu forța și cu ajutor sovietic a regimului comunist în țara noastră, a fost numit ambasador în Elveția. Ea s-a căsătorit, la Paris, cu unul Dorovici, bănuit drept agent al securității române... Regretatul inginer Alexandru Rădulescu, refugiat politic, l-a recunoscut chiar și i-a spus în față despre felul în care „acționase” în cadrul Securității, la Cîmpina. De altfel, securistul infiltrat a avut o moarte destul de suspectă. A fost găsit decedat în amiază mare, pe o bancă din parcul Vincennes din Paris. Dacă citiți cu atenție textul scrisorii de refuz a Primăriei, din 17 iunie 1988, în ultimul alineat se menționează foarte clar: „Domnul Director de Cabinet pe care l-am sesizat despre cererea dlui. Ionițoiu, tocmai mi-a făcut cunoscut că inițiativa acestuia din urmă, nu întrunește asentimentul unanim al românilor care trăiesc în Franța și mi-a recomandat să nu-i acord o urmare favorabilă. Eu am ținut să vă fac cunoscută această decizie”. Semnează adjunct de director J. P. Clergue...!!!

Î: Despre venirea la Paris a regretatului Cornelii Coposu, în februarie 1990, care este adevărul?

C. I.: În luna ianuarie 1990, trei diplomați francezi, dintre care un senator, au sosit la București. Au venit la sediul P.N.Ț.C.D. Eram acolo și am asistat la discuții. S-au interesat despre partid, au vorbit cu Domnul Coposu și i-au comunicat că președintele Mitterand îl invită la Paris. Cu câteva zile înainte de această vizită, eu am plecat în Germania, și după aceea m-am întors în Franța. În ajunul efectuării călătoriei la Paris a Domnului Coposu mi s-a spus de către Alexandru Herlea că Președintele Mitterand nu era la curent cu această vizită. În același timp, la Paris a fost primit oficial Petre Roman. Motiv ce a „luxat” atunci înfîlnirea Președintelui Mitterand cu Corneliu Coposu. Am alertat la rîndul meu pe Radina care a găsit ca singura soluție pentru salvarea situației urgentarea dezvelirii plăcii comemorative din Montmartre. Vedeți, dumneavoastră, domnule Mihalcea, sînt atîtea nedreptăți și atîtea interese meschine în politică.

Documentar realizat de Ilie MIHALCEA.

În dispută cu Primăria Parisului

Ville de Paris

*Direction des Parcs,
jardins et espaces verts*

NOTE

à Monsieur le Conseiller Délégué

auprès du Maire chargé des
questions relatives aux droits de
l'homme à Paris

OBJET: Plaque commémorative sur la
concession de Monsieur IONITOIU

REFERENCE: Votre lettre du 8 mars 1988

*

Vous avez bien voulu appeler l'attention de
l'Ingénieur en Chef, chargé de la section des
cimetières sur la demande présentée par
Monsieur IONITOIU Cicerone qui
souhaiterait poser sur la concession qu'il a
acquise au cimetière de Montmartre une

plaque commémorative avec l'inscription
suivante:

„Aux martyrs Roumains des prisons
communistes exterminés pour leur foi en Dieu
et pour avoir défendu la liberté de leur pays.
Les réfugiés politiques reconnaissants”.

S'il est difficile de refuser à Monsieur
IONITOIU la possibilité d'exprimer sa fidélité
à la mémoire des victimes de l'oppression
stalinienne en Roumanie, l'autorité
municipale chargée d'assurer le bon ordre et
la tranquillité publique dans les cimetières doit
cependant veiller à ce que les inscriptions
funéraires ne portent pas atteinte à la
neutralité que doivent conserver ces lieux.

Monsieur le Directeur du Cabinet, que
j'avais saisi de la requête de Monsieur
IONITOIU vient de me faire connaître que
l'initiative de ce dernier ne recueille pas
l'assentiment unanime des Roumains vivant
en France, et m'invite à ne pas lui réserver
une suite favorable.

J'ai tenu à vous faire part de cette décision.

Pour le Directeur des Parcs,
Jardins et Espaces Verts,
Le Sous-Directeur,
adjoint au Directeur,
J. P. CLERGUE

MONUMENTUL MARTIRILOR EXTERMINATI DE COMUNISTI

LISTA DE SUBSCRIPTIE

TESCU	Traian	100 FF.	MANOLIU	Carmen	300 FF.
MUS (NICOLE și SERGIU GROSSU)	920 FF.	BĂRBATU Ion	Ion	100 FF.	
	Aurel	1.000 FF.	DELCESCU MI	Mihai	100 FF.
Cătălina și	Gheorghe	300 FF.	MĂTASE Ileana și	Gheorghe	1.500 FF.
	Paula	200 FF.	MIRICĂ	Traian	460 FF.
	Ion	200 FF.	M. P.		500 FF.
Dr. BRAD	Coriolan	500 FF.	OLOERU	Gheorghe	300 FF.
RIU	Filofteia	100 FF.	Fam. Dr. PĂDEANU	Dumitru	220 FF.
ARAGIU	Vladimir	1.000 FF.	Dr. PĂRVULESCU	Jean	100 FF.
CHI	Iulian	500 FF.	Dr. PETRASIEVICI	Cornel	300 FF.
GĂRU Felicia și	Alexandru	2.000 FF.	PISCOCI Mariana și	Gheorghe	1.000 FF.
TANTINESCU	Nicolae	1.000 FF.	POPINCIUC	Mardare	100 FF.
IA	Grigore	1.000 FF.	PUSCAȘ Gheorghe	Gheorghe	360 FF.
U	Nicolae	50 FF.	RĂTIU	Ion	5.000 FF.
SCU	Louis	50 FS.	R. C.		50 FF.
TRESCU	Ion	300 FF.	R. R. (REMUS RADINA)		500 FF.
RAȘANU	Gheorghe	400 FF.	RUSSU	Ion	300 FF.
OTU	Ion	1.000 FF.	RĂDULESCU	Alexandru	200 FF.
E. M.		677 FF.	Fam. Dr. SINESCU	Paul	500 FF.
di la Vidin	Petrov	500 FF.	STOENESCU	Mirel	850 FF.
ESCU	Dumitru	100 FS.	SPOREA	Constantin	500 FF.
TOIU	Cicerone	1.000 FF.	TEODORESCU Elena și	Ion-Făget	900 FF.
România		100 FF.	TOADER-MARIA	Dumitru	50 FF.
TESCU Monica și IERUNCA	Virgil	1.000 FF.	TSASSIS	Elena	100 FF.
		100 FF.	TURCANU	Aurel	1.250 FF.
AS V.	Teodor	330 FF.	Dr. VICAS	Emil	500 FF.
Dr. MĂTRESCU	Florin	1.150 FF.	VLAD	Aurel	1.000 FF.
enescu	Paul	200 FF.	Dr. VUIA	Ovidiu	300 FF.
			TEODORESCU	Cezar	920 FF.

I N Ș T I I N T A R E

Aducem la cunoștința Românilor din exil că, după aproape 5 ani dela luarea inițiativei ridicării unui monument în amintirea victimelor exterminate de regimul comunist în țara noastră, în limita banilor subscriși s'a cumpărat un loc la Paris, s'a comandat o piatră de granit pe care urmează să se sape inscripția și s'au făcut demersurile necesare pentru aprobarea textului.

Deoarece pentru terminarea lucrărilor mai e nevoie de circa 12.000 franci, facem un călduros apel adresându-ne:

...uror oamenilor care au cunoscut ororile dictaturilor, s'au îngrozit de crimele săvârșite și au crezut că odată
 terminarea celui de al doilea război mondial vor înceta fărâdelele cuise;
 lor ce iubesc libertatea cuvântului, a presei și asociației; celor ce doresc respectarea legalității democratice;
 lor ce speră într'o lume mai bună în care nedreptatea și mizeria să fie înlăturate, pentru ca OMUL să-și desfășoare
 nestingerhit aptitudinile: creștere spre mulțumirea semenilor și fericirea generațiilor viitoare;
 SI ADUCEM LA CUNOȘTINȚA TUTUROR OAMENILOR RĂSPÂNDIȚI PE TOȚĂ SUPRAFATA GLOBULUI CĂ:
 România, leagănul poporului nostru, după ce a cunoscut tăvălugul pustiiilor al popoarelor năvălitoare, în acest secol
 și supusă unui genocid înspăimântător. Peste 200.000 de Români au fost exterminați prin închisoare și lagărele
 încă forțată pentru că s'au opus imperialismului rusesc care ne-a impus un regim străin în interesul țării noastre.
 răămne de-a pururi în amintirea poporului român atrocitățile săvârșite la „Canalul Dunăre-Marea Neagră”, supra-
 al morții, pe drept cuvânt, atât sub călăul Gheorghiu Dej, cât și sub tirania demențială a lui Ceaușescu.
 plți din mijlocul celor dragi, foarte mulți Români nu s'au mai întors acasă. Exterminați, acești martiri nu au avut
 băcar dreptul la o cruce, iar familiile nu i-au putut identifica niciodată, continuând să zacă în gropile comune.
 travișitorii acestui diabolic sistem, care astăzi sunt în exil, încercă să nu uite pe cei ce și-au sacrificat vi-
 în numele libertății, democrației și pentru independența țării lor, și DORESC SA RIDICE UN MONUMENT în amintirea
 ce sunt mărturie lumii libere de ce înseamnă comunismul.
 ocazia desvelirii plăcii comemorative încercăm să facem un dosar onagial ce cel peste 1.000 de martiri depistați
 închisori, la care se va anexa lista celor ce au contribuit la această operă onagială. Tot cu această ocazie se va
 și un comitet de copii care să preia stafeta întreținerii și împlinirii monumentului.
 doanele care doresc să ajute în prezent terminarea lucrărilor începute sunt rugate să trimită contribuția la:

Cicerone IONIȚOIU, 48, rue de WATTIGNIES. 75.012 Paris - FRANCE.

ORGAN DE LUPĂ NAȚIONALĂ

Paris, le 25 mai 1989
MONSIEUR LE DIRECTEUR
BERNARD MONJINET
DIRECTION ADMINISTRATIVE GÉNÉRALE
2, rue Lobou, 75004, Paris
MONSIEUR LE DIRECTEUR.

J'ai été dirigé par le secrétaire de Monsieur Jean Théri, le premier adjoint au Maire de Paris, de porter à votre connaissance les faits suivants :

Le 8 mars 1988, Monsieur C i e r o n e Ionitoiu, ancien prisonnier politique roumain, résidant 48, rue de Wittgenstein, 75012, Paris, a demandé l'autorisation de la Direction des Parcs, jardins et espaces verts (Paris) de poser sur la concession qu'il a acquise au cimetière de Montmartrre une plaque commémorative avec l'inscription suivante :

"Aux martyrs Roumains des prisons communistes extérieures pour leur foi en Dieu et pour avoir défendu la liberté de leur pays. Les réfugiés politiques reconnaissants."

La demande de Monsieur Ionitoiu a été rejetée et dans la lettre de Monsieur Jean-Pierre Clergue (annexe Nr. 1) on affirme que son initiative " ne recueille pas l'assentiment unanime des Roumains vivant en France "

Je ne sais pas qui sont ces " Roumains vivant en France " qui s'opposent à honorer les martyrs de leur pays. D'après nos informations, comme

d'après la récente déclaration de l'ancien ambassadeur américain en Roumanie, Monsieur David Fundtbruhk, le régime communiste roumain envoie des agents pour diviser les Roumains exilés.

Qui plus est, l'humanité n'existe pas dans un vrai pays démocratique. Seuls les régimes nazis et communistes ont réalisé l'humanité, par le terreur.

Le 21 décembre 1988, Monsieur Ionitoiu a sollicité de nouveau l'autorisation pour le texte suivant :

Polonezii și ungurii – da, românii – nu

"En mémoire des martyrs roumains tombés entre 1944–1989, pour leur foi en Dieu et en la démocratie."

La demande a été de nouveau rejetée (annexe nr. 2).

Pour prouver la subjectivité de cette décision, je vous présente dans l'annexe nr. 3 les inscriptions polonaise et hongroise.

Parce que Dieu est présent dans tous les cimetières de l'Europe et la démocratie revêt une valeur réclamée aujourd'hui par tous les peuples du monde, je vous prie de bien vouloir nous approuver la troisième version de notre inscription : "1944–1989, Aux Roumains tombés, pour Dieu et la démocratie. Les exilés roumains."

Avec toute ma gratitude,

Rem. Radina, ancien prisonnier politique roumain

Annexe Nr. 3
A. L'INSCRIPTION POLONAISE, SUR L'ESPLANADE DES INVALIDES

"Ils sont morts pour la liberté
Solidaroscse woiwra.

Les victimes du coup d'état en Pologne, tués pendant la purification des usines et des mines, torturés à mort dans les commissariats, tués par balles par les ZOMO et la milice, pendant les manifestations "

B. L'INSCRIPTION HONGROISE, DANS LE CIMETIÈRE DU PÈRE-LACHAISE

"1938–1988. Que cette terre Française soit la tombe symbolique d'IMRE NAGY, premier ministre de la révolution hongroise et de tous ceux qui trente ans après, leur exécution n'ont pas de sépulture dans leur propre patrie.
La ligue hongroise des droits de l'homme, Paris, 1988."

PUBLICATII de Cicerone Ionitoiu:

LUPTA ROMÂNĂ, revistă trimestrială a C.N.R.1980-1985, la Paris.
 DESTEAPTĂ-TE, ROMANE, organ de luptă națională, 1986-1989, Paris.

MORMINTE FĂRĂ CRUCE, vol I, Editura I. Dumitru, Munchen 1980, ep.
 MORMINTE FĂRĂ CRUCE, vol. II, Ed. Coresi-Freiburg 1983 epuizat.
 MORMINTE FĂRĂ CRUCE, vol. III, idem 1985 "
 TOMBES SANS CROIX, tome I, idem 1985 "
 TOMBES SANS CROIX, tome II, în manuscris

CARTEA NEAGRĂ A ROMÂNIEI, în colaborare cu: Remus Radina, Ion-Ovidiu
 Borcea, Vladimir Boutmy, Ed. Coresi-Freiburg-1983, epuizat.
 LIVRE NOIR DE LA ROUMANIE, aceiasi colaboratori, 1983 epuizat
 DAS SCHWARZE BUCH, aceiasi colaboratori, 1983 epuizat.
 ROMANIA'S BLACK BOOC, aceiasi colaboratori, 1983 epuizat
 LE DRAME DE LA ROUMANIE, în colaborare, Nicolae Constantinescu si
 Ion-Ovidiu Borcea, Ed. Coresi-Freiburg 1984, epuizat.

PERSECUTIA BISERICII DIN ROMANIA, Ed. Coresi-Freiburg-1983, epuizat.
 LE MARTYRE DE L'EGLISE EN ROUMANIE, Edition Résiac-1986, epuizat.
 MARTIRI SI MĂRTURISITORI AI BISERICII DIN ROMANIA, Biserica Ortodoxă,
 în colaborare cu Vasile Manea, Ed. Patmos-Cluj-1998.
 MARTIRI SI MĂRTURISITORI AI BISERICII DIN ROMANIA, Biserica Greco-
 catolică si Catolică, colaborare cu Ioan Bota, Ed. Patmos-1998.

REZISTENTA ARMATĂ IMPOTRIVA COMUNISMULUI, Ed. Coresi-1987, epuizată.
 REZISTENTA ARMATĂ ANTICOMUNISTĂ DIN MUNTII ROMÂNIEI, Ed. Gândirea
 românească-Bucuresti, 1992, epuizată.

CARTEA DE AUR, vol. I, Editura Hrisovul-Bucuresti 1995, epuizat.
 CARTEA DE AUR, vol. II, idem 1996, epuizat.
 CARTEA DE AUR, vol. III, Editura Micromhart S.R.I. 1998 epuizat
 MARTIRII NEAMULUI, Editura DORUL-Danemarca, 1996

ALBUM AL EROILOR din 1989, Editura TRIBUNA-Sibiu, 1998 epuizat.
 ALBUM AL MARTIRILOR GENOCIDULUI COMUNIST, Ed. TRIBUNA-Sibiu epuizat

INSCENAREA TĂMĂDĂU, Editura EVEX-Bucuresti, 1997 epuizat
 VIATA POLITICĂ si PROCESUL Iuliu MANIU, Bucuresti, vol.1-1997 epuizat
 VIATA POLITICĂ si PROCESUL Lui IULIU MANIU? Libravox-2003, epuizat
 NICOLE-VALERY GROSSU: O lumină în bezna exilului românesc în Funda-
 tia Culturală "MEMORIA"-Bucuresti 1997.

VICTIMELE TERORII COMUNISTE: A-B, Editura Masina de scris, 2000 Buc.
 VICTIMELE TERORII COMUNISTE: C, " " " " 2002 Buc.
 VICTIMELE TERORII COMUNISTE: D-E, " " " " 2002 Buc.
 VICTIMELE TERORII COMUNISTE: F-G, " " " " 2002 Buc;
 VICTIMELE TERORII COMUNISTE: H-L, " " " " 2003 Buc.
 VICTIMELE TERORII COMUNISTE: M, " " " " 2004 Buc.
 VICTIMELE TERORII COMUNISTE: N-O, " " " " 2005 Buc.
 VICTIMELE Terorii Comuniste: P-Q, " " " " 2006 Buc.

ION MIHALACHE, material documentar, apărut la Paris, epuizat.
 BASARABIA, material documentar apărut la Paris, epuizat.
 BUCOVINA, material documentar apărut la Paris, epuizat.
 LA ROMANIE, un camp d'extermination dans l'empire sovietic, epuizat.
 REPERE IN PROCESUL COMUNISMULUI, manuscris si pe Internet:
 www.procesulcomunismului.com. Fond Ioan Roșca-C. Ionitoiu.
 ./.

- OMAGIU LUI IULIU MANIU SI ION MIHALACHE-2003, pe Internet.
AM FOST PRINTRE MARTORII INSCENĂRII DE LA TĂMĂDĂU(14-07-1947)
în Analele Sighet 1 (pag.154-172)
GEOPOLITICA ANULUI ELECTORAL 1946:în Analele Sighet 3(p.37-68).
IULIU MANIU-SIMBOLUL DEMNITĂȚII NAȚIONALE SI AL REZISTENȚEI ÎMPOTRIVA TUTUROR DICTATURILOR, în Analele Sighet 5(p.550-557).
Valuri de arestări în 1948 si 1949, în Analele Sighet 7(184-197)
Subjugarea tărănimii.Revolta din com.Vadul Rosca. Analele Sighet nr 8,(pag.309-314).
Penitenciarul Râmnicul Sărat-Un infern programat.Analele Sighet nr.9(pag.405-415), fragmente.
Continuitatea Partidului National Tărănesc sub dictatura comunistă.Analele Sighet 10 (pag.44-51).
REZISTENȚA ANTICOMUNISTĂ ARMATĂ DIN MUNTII VALCANULUI-Gorj, în EXPERIMENTUL PITESTI 2005(pag. 236-240).
GRIGORE DUMITRESCU:DEMACAREA, în EXPERIMENTUL PITESTI 2005(p.65)
REVOLTE SI REPRESALII CRUNTE IN TELEORMAN, în EXPERIMENTUL PITESTI 2005 pag.250-255).
SCRISOARE DESCHISĂ CĂTRE CERURI, în memoria lui Marcel Cazacu, în EXPERIMENTUL PITESTI 2006 (pag.150-154).
OAMENI DE CULTURĂ ÎN TEMNITA AIUDULUI, în EXPERIMENTUL PITESTI 2006 (pag.266-271).
UN OM CAT UN VEAC:PETRE TUTEA, omagiu pentru posteritate:Experimentul Pitesti 2006(pag.272-281).
AUREL STATE A TRĂIT SI A MURIT CA UN EROU, în EXPERIMENTUL PITESTI 2006 (pag.314-317).
TONEGARU CONSTANTIN, Poet si "partizan fără voie", în Experimentul PITESTI (pag.318-323).
EXILUL ACTIV NEMĂNIPULAT în manuscris
REPRESIUNEA ÎMPOTRIVA TĂRĂNIMII, în manuscris.
REZISTENȚA DIN BANAT în manuscris.
RAMNICUL SĂRAT în manuscri.
REEDUCĂRILE în manusvris.
8 Noiembrie 1945 în manuscris
CULTURA'N CĂTUȘE în manusvris.
NEALEGERILE din 19-XI-1946, în manuscris.
FEMEI INTELECTUALE, în Rev.ORIGINI-Bucuresti -2006.
In Revista "DORUL- din Danemarca, eseuri si omagieri: Corneliu COPOSU, Ileana-Carolina ROSU, Armand ROSU...
Ilie ÎMBRESCU, omagiu în ALTARUL BĂNĂȚEAN.
In revista MEMORIA-Bucuresti printre omagieri:Msg.George SURDU, ju decator ce si-a cinstit profesia:Aurel MARINESCU(Câmpulung-scel), Stefan POPOVICI...
In "RESTITUIRI" rubrică coordonată de C.Ionitoiu, în Revista "GASA a Asociatiei culturale "SIBENBURGER", editată de Mircea S.BOZAN la Jagstzell 73.489-Germania, au apărut o serie de eseuri din drama poporului român. Este semnificativ articolul scris după sublinierea lui N.Iorga:Pământul are pretul mortilor ce au coborât în el."
Portretele unor luptători anticomunisti ce si-au cinstit numele de români si exilati:Ion-Ovidiu BORCEA, Alexandru COSEREAȘU, în manuscris.
Figuri de călăi:Stalin, Nicolschi, Turcanu Eugen , în manuscris.
Unele lucrări au apărut pe Internet:www.proxesuscomunismului.com. la spatiul Ioan ROSCA.
Florea OLTEANU:Un om în luptă cu agresiunea ruso-comunistă, apărut în rubrica "memoria activă" a Revistei-VATRA-din Tg.MURES în nr.426 din Septembrie 2006, la pag.77-86.